

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ÇİZGİROMAN-
LARLA İLGİLİ GENİŞ
BİLGİ HAFTAYA
SİKIN DİŞİNİZİ!

HİBR

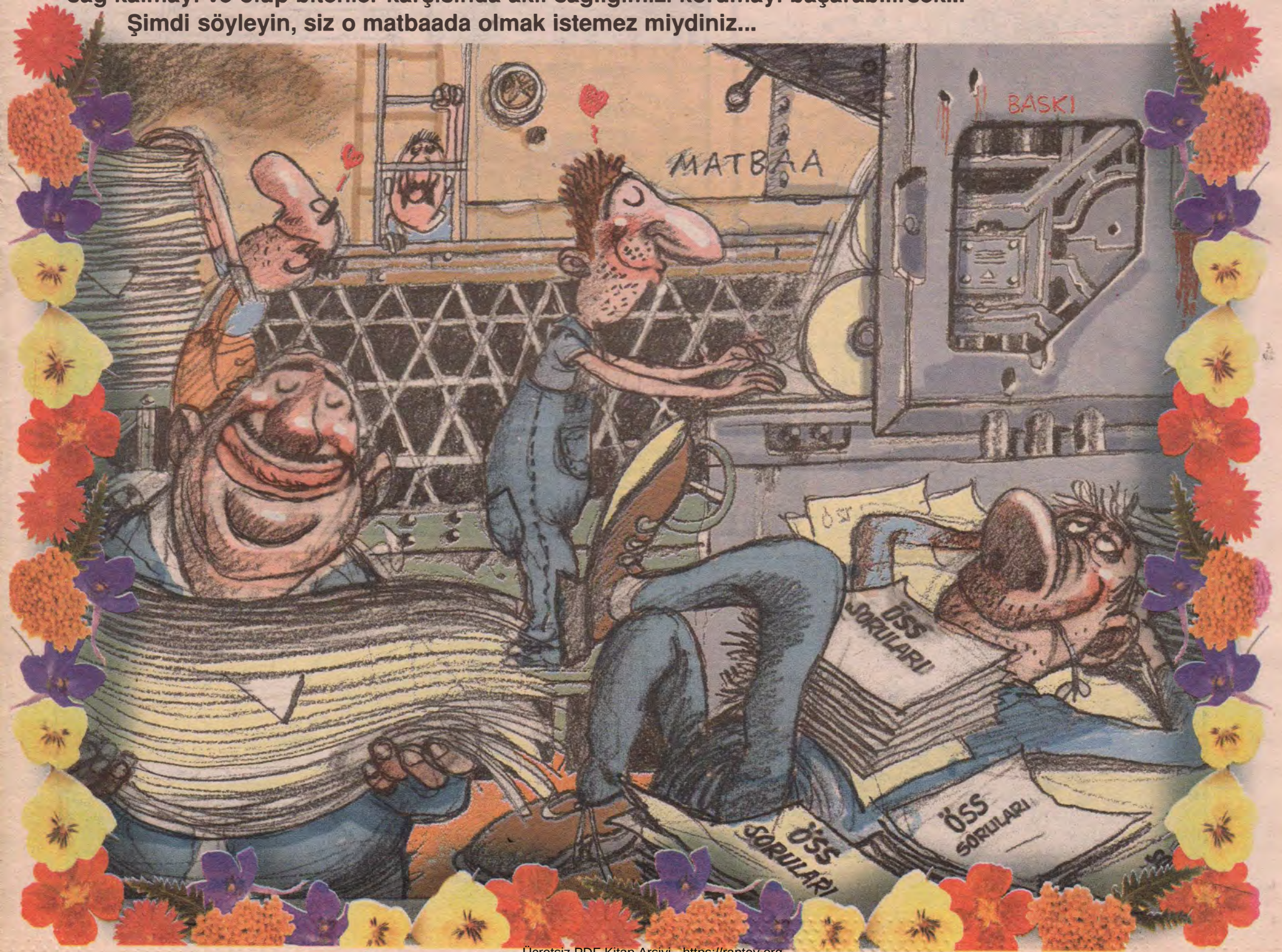
ISSN 130058720-2
57
2-0248500E
N551
9 771300 587201

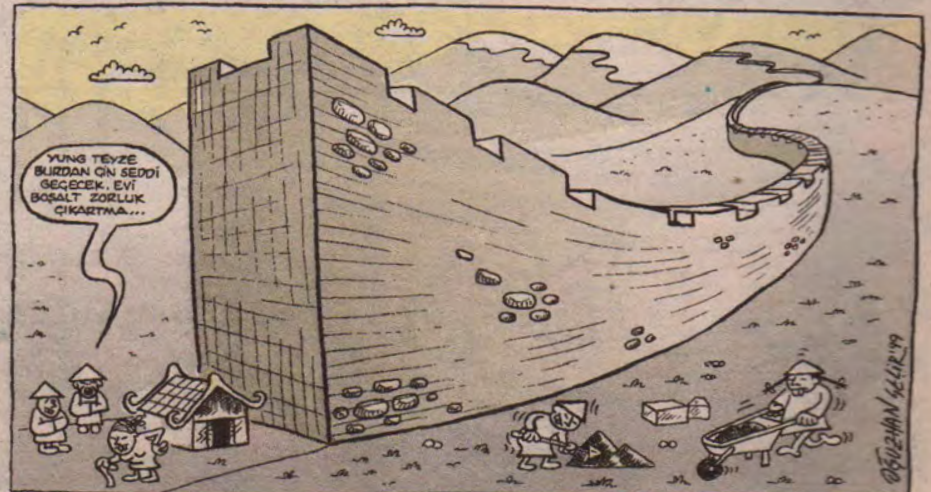
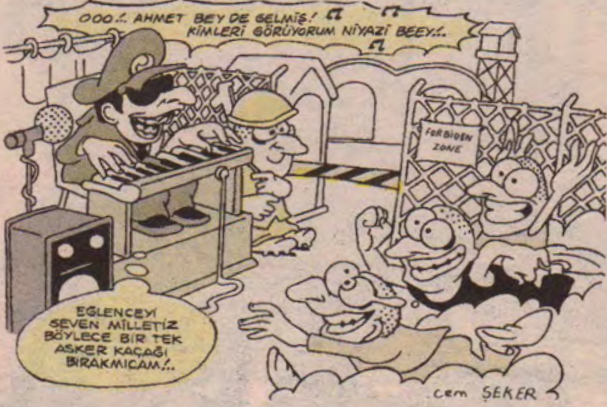
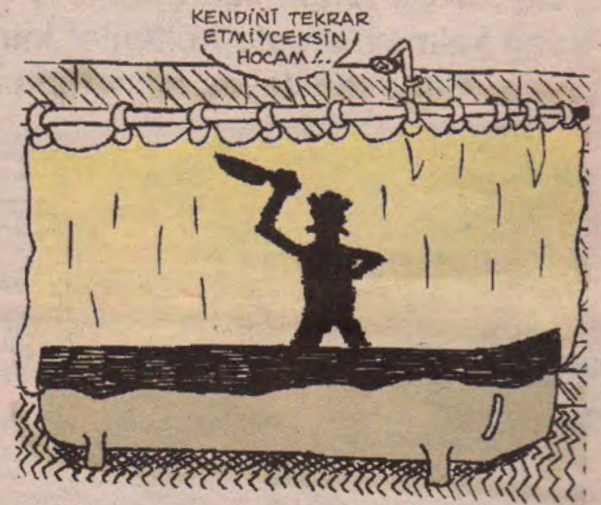
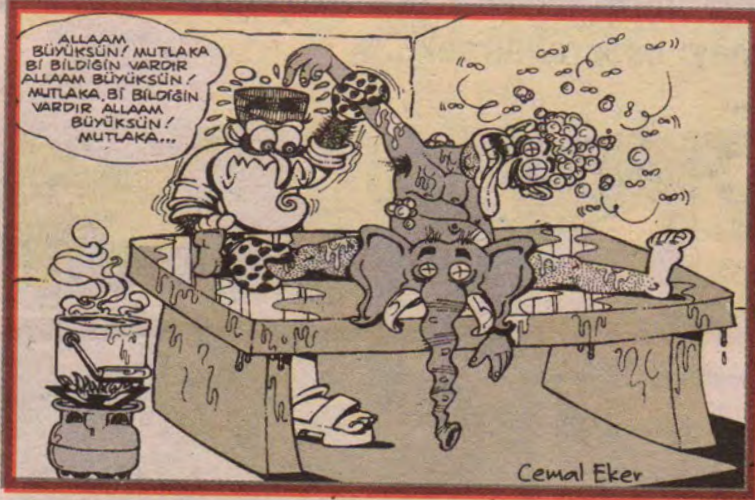
6 Mart 1999 Perşembe Fiyatı: 225 Bin Lira KDV dahil

ŞİMDİ O MATBAADA OLMAK VARDI...

ÖSS sorularının basımında çalışan matbaa işçileri 20 gündür dünyadan tecrit edilmiş bir şekilde yaşıyorlardı. Ve sınavın iptaliyle birlikte zorunlu mahkumiyetleri 1 ay daha uzadı. Onlar önümüzdeki 30 günü memlekette olan bitenden habersiz, her türlü kaygıdan ve etkiden uzak geçirecekler. Dışarıda olan bizler ise yine kısır çekişmeler, kavram kargaşaları, küçük ihtiraslar arasında boğulacak; özgürlüğümüzün tadını birbirimizin gırtlığına çöküp ruhlarımıza tecavüz ederek çıkartacağız... Tabi sağ kalmayı ve olup bitenler karşısında akıl sağlığımızı korumayı başarabilirsek...

Şimdi söyleyin, siz o matbaada olmak istemez miydiniz...

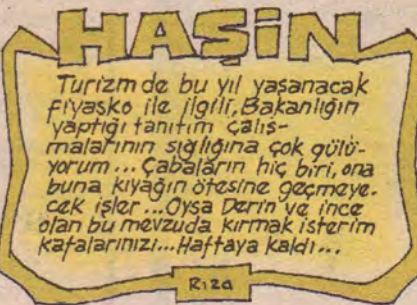
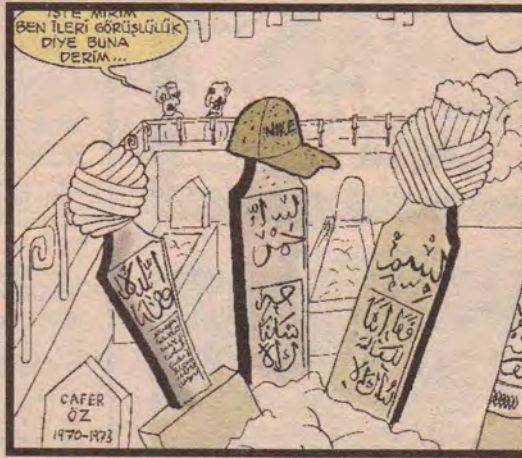

OKİ CAN DİRDİNDE KASAP ET DİRDİNDE

YAZ

Uzandığı
şezlongta
doğrudu gerindi
gerindi
açılan aralıklara
güneş
doldu. Bıraktı
önce
sağına sonra
soluna
sonra tekrar...
neyse
boşver.

Gerçek mizah Sizin Gönülünüzde

A slında mizah dergisine ağır takılmak huyumdan dönmeye yeminliydim ama seçim sonrası MHP'ye gösterilen etekleme muhabbeti içimi bunalıttı ve birkaç sayı daha ağırlığıma tahammül etmenize mecbur kaldım. Ekran da değil ki bu kapayasınız. Dergi elinizde ve ne yazık ki okumaktasınız. Okuyun bence de, bu ülke sizin çünkü, bu kısır başı gibi Akdenize uzayan memleket sizin ve benim. Okuyun bence de.

Bütün dünyada gençlerin mücadele ettiği, bütün dünyada gençlik topluluklarının savastığı ırkçılığa bizzat gençlerin sahip olduğu sevgili ülkemizde, sivil toplum kuruluşlarının önderliğinde kıyameti koparan Bergamalılar, kıyamet kopardıkları siyanür madeninin ortağını başkan seçmeleri karşısında mizahı halka bırakmanın doğru olacağına karar verdim ve ben baştan da söylediğim gibi birkaç sayı ağır takılacağım.

28 Şubat 1998'de Milli Güvenlik Kurulu'nun İslamcı parti koalisyonuna müdahalesiyle başlayan siyasi tikanıklığı aşmak için yapılan seçim Türkiye'yi püfür püfür esen bir sıkıntısız ferah bir rüzgarın ülkemizde esmesine yol açtı. Herkes bir oh dedi. Birlik beraberlik içinde yeni hayatımıza başladık. Seçimden sonra parlamento mevcudu olan 550 milletvekilinden çeşitli partilere mensup 163'ü radikal milliyetçilerin 1980 darbesi öncesindeki şiddet eylemlerinin merkezi kabul edilen ülkü ocaklarından geliyor. Bu rakam meclisin içindeki İslamcı ve merkez sağ koltuklarla birleştirilince 411 sandalye oluyor. Neden bu koltukları o kadar önemsiyorum anlayabiliyor musunuz? Kalemli hadisesinin kırmızı paha biçilmez meselesi değil bu iş.

Akıllı uslu durmamamızın, efendi efendi milli birlik ve beraberlik içinde yaşayabilmemizin sihirli anahtarı bu da onun için yazıyorum. Biliyorsunuz bana mısın diyen, karşı koyamaz ülkücüler. Onlar ülkülerine akıl almaz ölçüde bağlıdır. Yeryüzünde herşey onların ülkülerinden sonra gelir. Mesela yaşama hakkı, mesela eleştirme hakkı, mesela durup dururken her hangi bir konu hakkında fikir beyan hakkı gibi... Herhangi bir konu deyince yanlış anlaşılmasından korkarım. Allahları var, bu ülkücü kardeşlerimiz her konuya maydonoz olmazlar. Dalyandaki kaplum-bağalar hakkında kurtarma fikir ve beyanlarını, Zihni Sınır tarzı icatlarını onları sıkımsız. Onlar kendi sorumluluk alanlarına tecavüzden hoşlanmazlar ve kırk yılı aşkın ömründe öğrenmiş bulunmaktayım ki bu koçlarımızın sorumluluk alanı olmayan konular parmakla sayılabilecek kadar azdır. Bu yazıyı bile ilgi alanı kabul edeceklerimden kuşum yok. Ama tedbiren yazıyorum ki ben sadece koca bir ülke bu kadar edepli bu kadar terbiyeli bu kadar birlik ve beraberlik içine nasıl girdiğimizi anlatabilmek için onların ağırlıklarını anlatmak açısından bu yazıya alıyorum. Yoksa değerli medya büyüklerim gibi elbette ben de yerlere sürünüp, kendilerine temennalarını göndermekle yükümlü olduğumun farkındayım ve daha geciktirmeyeceğim.

Bu arada en matrak durum Türk ulusal medyasında ortaya çıktı. Yani Türk halkı kendisini uzun zamandır gerzek yerine koyan ulusal medyayı öyle bir cezalandırdı ki, daha medyanın kendisi bile bu cezanın farkında değil. Nedir efendim bu ceza. Çok basit... Bu iktidara gelen koçlarımız bildiğiniz gibi çok alıngandılar. Hapşursanız, alınırlar. Şimdi Türk medyası, eli kolu bağlı, silahı şiddeti olmayan Faziletli'lere yazdıklarının binde birini yeni vekillerimize ihsas bile ettiremezler. Bunlar Faziletli'lere benzemezler. Nitekim durumun çok farkında olan en büyük medycılarımızdan birisi "yağmurdan kaçarken" diye manşet bile atmıştır. Ancak manşette ciddi bir yanlışlık var. Yağmurdan kaçan halkımız değil ki... Tam aksine sevgili halkımız geçmişleri kendilerince malum olar koçlarımıza sevgilerin teveccühlerin en büyüğünü gösterip, doğru dürüst bir seçim kampanyası olmadıkları halde tam gaz oy vermiştir. Yağmurdan kaçanın halkımız olmadığı kesin... Nitekim eski İçişleri Bakanı, eski Emniyet Genel Müdürü ve Susurluk skandalının en önemli kahramanını radikal milliyetçi Mehmet Ağar bağımsız olarak büyük bir oy patlaması ile yeniden milletvekili olarak seçilince sonuçları şöyle değerlendirdi. "Derin devletle, derin millet buluşmuştur." Daha geçen döneme kadar marjinal bir parti olarak kabul edilen ve barajı aşması bile mümkün görülmemeyen MHP'nin beklenmedik patlaması ise Türk seçmenin profilini de açıklıyor. Türk seçmeni her zaman bir "mit" e ihtiyaç duyuyor ve oyları her seçimde toplu olarak bir uçtan öbür uca geziyor.

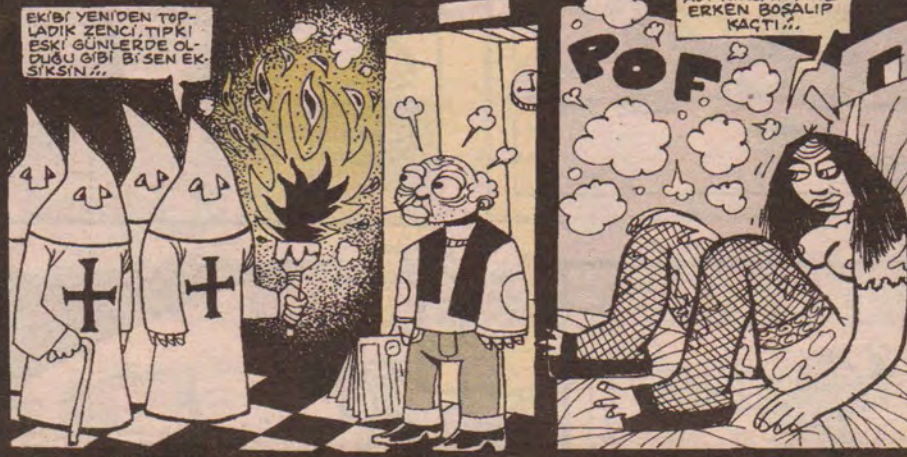
Çoğunlukla bilinçsiz olduğu varsayılan seçmen 1999 seçimlerinde, yerel adayları ile parlamento adaylarını büyük farklı ayırarak karmaşık ve birkaç çok uzun pusuladan oluşan seçmen kağıtları hakkında ne kadar bilinçli olduğunu gösterdi.

Seçim sivil toplum örgütleri ile seçmenin ilişkisinin ne kadar zayıf olduğunu birkez daha gösterdi. Seçimde esas olarak Türk demokrasisinin en büyük zaafalarından birini taşıyan NGO'lar yenildi. Pek çok NGO tarafından desteklenen adaylar ve partiler kaybetti. Hiçbir büyük örgütlenmenin desteklemediği adaylar kazandı. NGO'lar uzmanlık alanlarında yerel halkla işbirliği yapan ve doğrudan uzmanlaştıkları sorunlara cevap arayan örgütler yerine, devlet ideolojisinin sözcülüğünü yapan, toplumsal tabandan kopuk resmi kurumlar olarak çalışmanın bedelini ödeler. NGO'ların açılımı üstüne espri bile yapılıyor. None Government Organization yerine National Government Organization açılımı kullanılıyor. Bergama seçim sonuçları bu duruma iyi bir örnek teşkil etmekte. Dört yıldır ilçelerinde kurulacak olan siyanür tesislerine çevre kirlenmesi nedeniyle karşı çıkan Bergamalılar Belediye Başkanı olara bu şirketin sahiplerinden birini seçtiler.

Türkiye'de kavramların tuhaflığı bu kadarla kalmıyor. Türkiye demokrasisinin en büyük zaafalarından birisi de dünya ile aynı kavramları kullanan bir sol partinin olmayışıdır. Türban takmayan, içki kullanan batılı olmayan sadece kültürel bir kavram olarak kullanan bir solculuk var. Mağdurların iktisadi haklarını koruyan, bu anlamda sisteme muhalefet eden sol temsil edilmiyor. Dünyada gelenekle barışmış ve sorunlara daha uygulanabilir cevaplar bulmuş olan sol anlayış Türkiye'de yerini bulamadı. Dünyanın 25. gelişme potansiyeline sahip, ancak gelir dağılımı adaletsizliğinde sondan 5. olması gerçeğine sol parti halk kesimleri nezdinde hiçbir cevap sunmadı. Devletle halk arasındaki itilaflarda da ya ne dediği anlaşılmadı ya da açıkça devletin tarafında durdu.

Vallahi gerçek mizah halkın gönlünde... ötesi yalan!

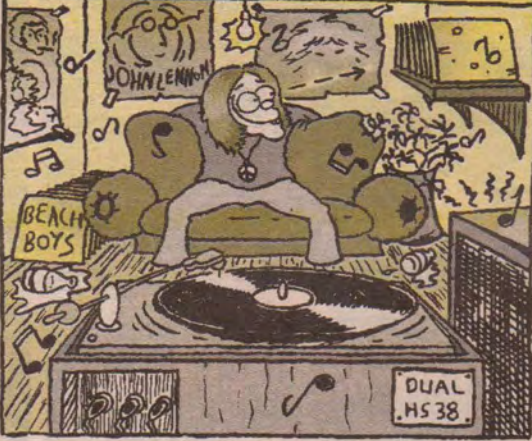
ÜZÜNTÜ VE MUZ KABUĞU

KARİKA YERLİ

O gün (P) 1968 Orjinal İngiliz basımı Beyaz Albümünden "Revolution 9" dinliyor diğer plaklarımı da hayranlıkla süzüyordum...

O kadar mutluydum ki ansızın kapı tokmaklanınca, kan beynime fırladı. Aldım baltayı elime....

...dedim "kim bu serseri?!" Anaag bi de baktım CEM KARACA?!. Biyiğini bura bura bana bakıyor...

Büyük bir sevinçle açtım kapıyı ki karşımda ne göreyim?!. Bir şebek. Salih şebek. Salih şebek...

Salih çıldırmaşasına 'gülüyor' ve gülmekten vakit bulabildiği anlarda ballandıra ballandıra anlatıyordu...

ASLIHAN PASAJINDA MERAL ALTINDAĞIN DÜKKANINDA CEM KARACA'NIN ŞU GÖRMÜŞ OLDUĞUN 45'LİĞİNİ BULDUM... HAHHA! BULMAKLA DA KALMADIM, O AN ORDA TAKILMAKTA OLAN CEM'E İMZALATTIM HAHHAHA!...

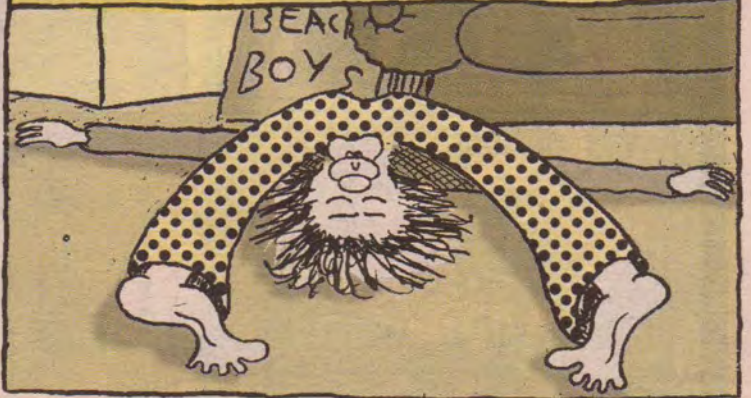
Ben bunun üzerine...

GÜLE GÜLE KULLAN!

...dedim ama içim içimi yiyordu... Aynı plak bende de vardı, fakat imzasızdı...

Salih, bu olayı yorgunluktan bayılincaya kadar tekrar tekrar anlatmıştı... işte beklediğim an gelmişti...

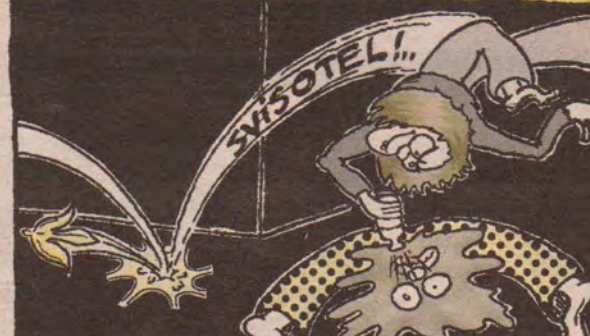
Önce ağızma layık bi muz yedim ve kabuğunu yere attım...

Sonra tuvaletin çinilerini bakteriden anıdır mak için kullandığımız kezzapı gittim tuvaletten aldım ve Allah ne verdiyse muza doğru koşmaya başladım...

Muza basıp parende atmamla elimdeki kezzap Salih'in yüzüne dökülmesin mi yanlışlıkla...

YANDIM ANAAM

ÖZÜR DİLERİM... YANLIŞLIKLA OLDU...

ÖNEMLİ DEĞİL... PLAĞIMA GELMEDİ YA?.. PLAĞIM NASIL?..

Artık Salih kördü... Artık hangi plağın imzalı hangi plağın imzasız olduğunu anıyamazdım... Böylelikle benim imzasız plağımı onun diye yutturabilir ve ben de onun halis mülis imzalı plağına sahip olabilirdim...

Salih plağı eline aldı ve koklamaya başladı... Koklarken şöyle dedi...

ANEKTODLAR

● Hiç bir şey tesadüfi değildir... Beatles'ın 1966'da Amerika'da Çiçek Çocuklar denen hippilerin, Fransa'da Johnny Hallyday, İngiltere'de Elton John'un çıkması... Bunların hepsi bir senaryonun parçaları. Ben de bu senaryonun Türkiye uzantısıyım. Adeta bir bütünün parçaları gibi. Yani 1960'lar-

da yaşanan büyük çalkantılar bütün dünyada bir etki oluşturdu. Yoksa Japonya'da bizim konserimize gelen 60 bin Japon'un Türk bayraklarıyla bizi selamlamasını mantiken izah edemeyiz.

BARİŞ MANÇO

● Beatles, kendi adlarıyla piyasaya sunulan çıkletlerin Amerika'daki satışından 140 bin dolar kazandı...

● Beatles'ın yeni albümü "Live At The BBC" İngiltere listelerine 1 nuraadan girdi! Anlaşılan 30 yıllık büyü bozulmamıştı...

● 80'lerin sonunda uzayda keşfedilen dört asteroide. 1990 yılında resmen Lennon, Mc Cartney, Harrison ve Starr adları verildi...

Kedi döküldü

Çok çalıştım. Günlerdir yorgunum.. Bundan sonra hep uyuycam..

Abi bu sefer kazanmam lazım geçen denedim olmadı

İddiyalıyım en iyi şekilde başaracağıma inanıyorum..

Herkes yerine otursun.. Sınavımız başlamak üzeredir. Sessizlik lütfen..

Arkadaşlar geleceğinize yön verecek olan sınavınızı başlatıyorum.. Dikkatli olun. Hepinize başarılar.

Herkes hazır olsun.

Seçme sınavı belli oldu.. Yerleştirme yapıyor.

Her BEBEK istediği ana-babayı KENDİ SEÇER

Ulan yine sefil bi hayat çıktı bize.. Geçen sefer dayanamadım intaar ettim, yine benzer bi yere geldik.. Kaybeden hep bizim anasını satıym..

Azm ettik, çalıştık iyi bi hayat çıktı.. Param olucak, arabam olucak, kızlar da vaar.. Oh keke, dolçe-vita..

Ben istediğim yerdeyim.. Ohm.. Ohm..

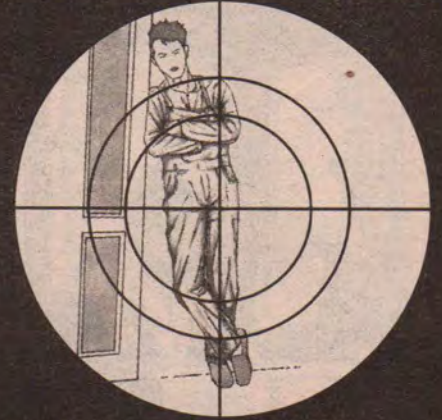
Off çok sıkıcı bir hayat.. Hıyar bir koca, çoluk çocuk, fakirlik, sefalet.. Ben bunu seçmedim..

folan filan...

DURUŞLAR

Ebru & T. Yüksel

Kendinden o kadar emin ki... Kollarının kararlı bağlılığı, mağrur bir eda ile yaşlanışı ve bana bu duruşu ile hadi artık gel deyişi...

Sanki orada hep durmuş, hep beni beklemiş ve arzulamış, teninin tenime değeceğinden çok emin. Ama ya yoksa bunun karşılığı?

İşte o an bedeninin mağrurluktan ve kararlıktan vazgeçtiği, savrulduğu andır.

Ve insan ruhu çökerse birden, kaldıramaz bunu beden. İki büküm olup karanlıkta kaybolur.

BAY MUFİT

Kutlukhan PERKER

AL! OTLANIRKİ ANNELER GÜNÜ

Genç annesiyle kavgalıdır...
Annesi iyice tribe girmiştir...
Yine de bir tutam çiçek alır ona
o gün... Annesine doğru uzatır
ve göyle der;

AL! OTLANIRKİ!

Genç annesiyle kavgalıdır...
Arabada sabah yolculuğu...

Ona onun gününü yaşadığını hat-
latmaz bile... "Baba" der "bura
ineceğim"...

İner... Çekip gider...

Genç sabah kalkar kalkmaz ann-
nin bu güzel gününü kutlar...

Kahvaltısını etmektedir...

Annesi bu güzel günün içine etmek
için içten içe fikir üretmektedir
bunu başarmaktadır da üstelik

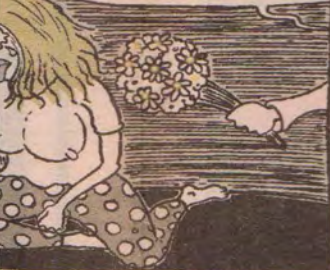
Genç, bu bir günün bile ona fa-
oğunu düşünmeye başlar...
Çekip gider...

AL! OTLANIRKIN... NNELER GÜNÜ

nesiyle kavgalıdır...
yice tribe girmiştir...
bir tutam çiçek alır ona
Annesine doğru uzatır
der;

AL! OTLANIRKIN!..

nesiyle kavgalıdır...
sabah yolculuğu...

n gününü yaşadığını hatırlar...
"Baba" der "burada n"...

Çekip gider...

bah kalkar kalkmaz annesi-
üzül gününü kutlar...

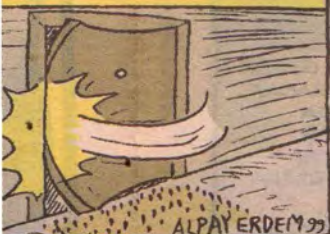
sinini etmektedir...

u güzel günün içine etmek
içe fikir üretmektedir ve
şarmaktadır da üstelik...

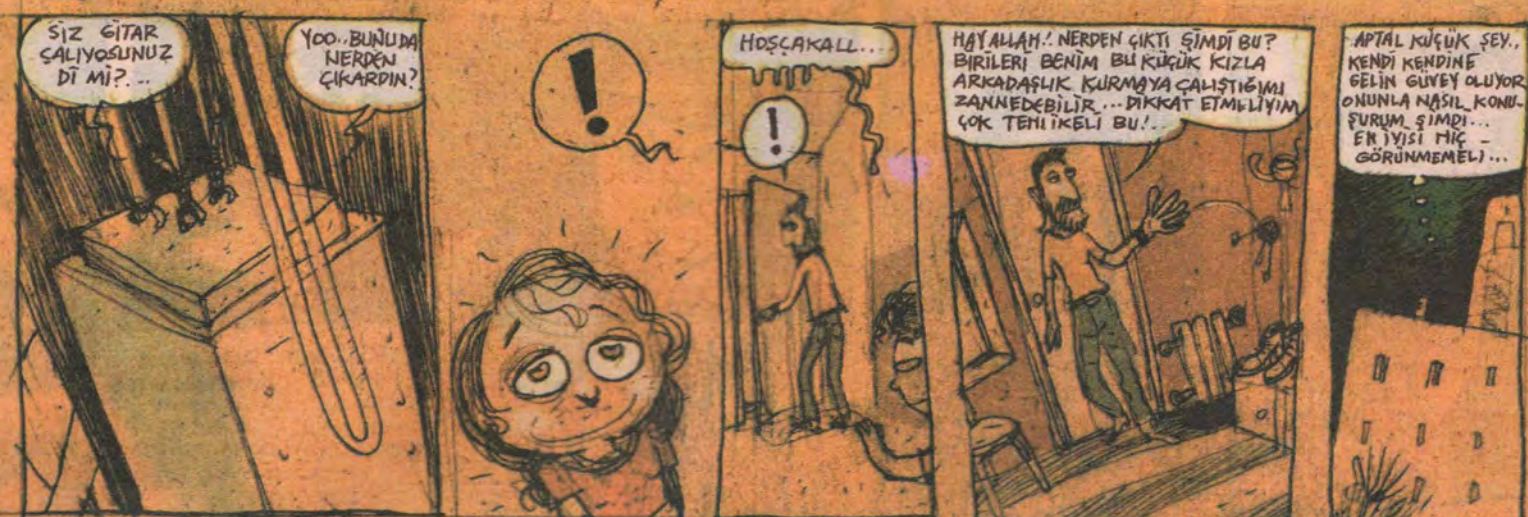
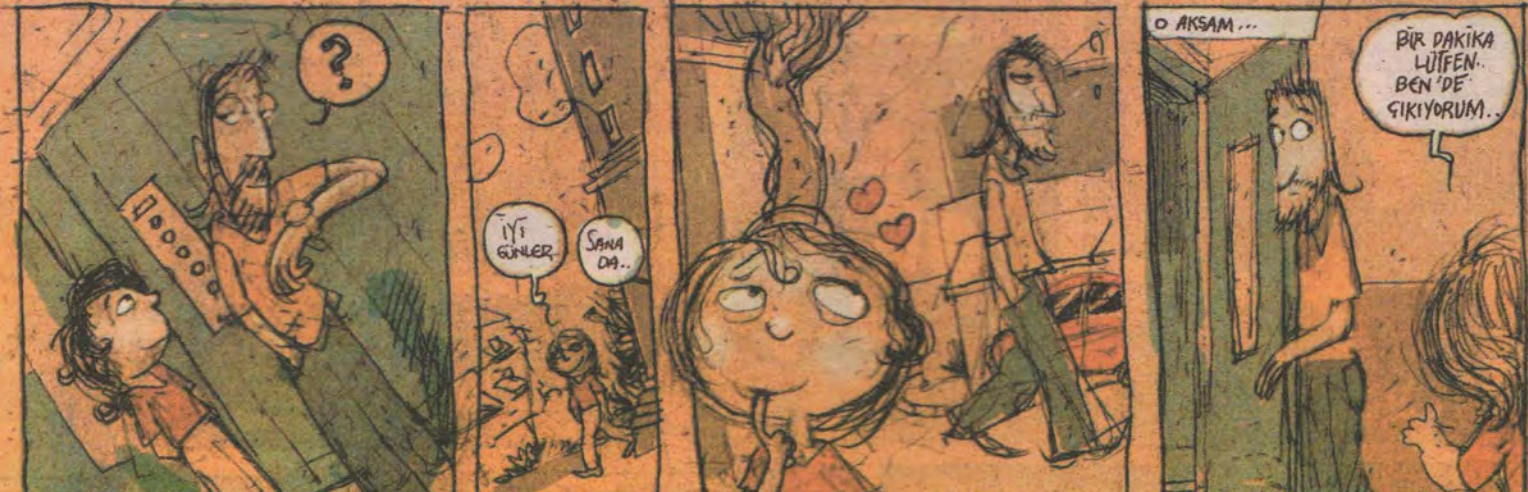

u bir günün bile ona fazla
düşünmeye başlar...

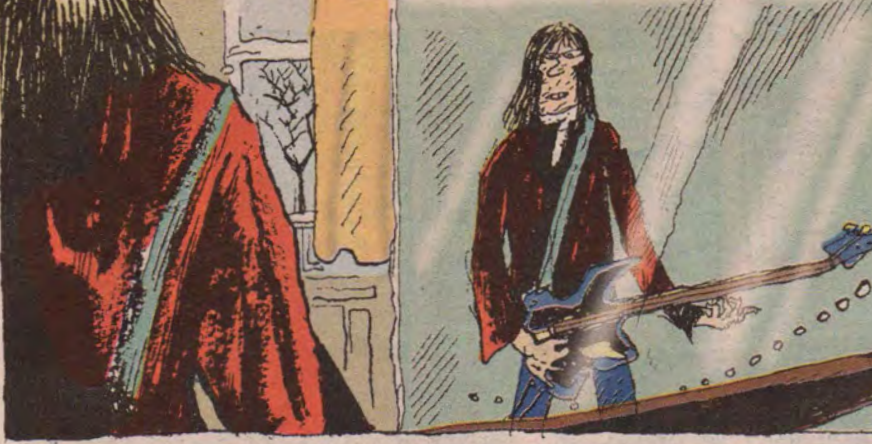

ALPAY ERDEM 99

asansör sapığı...

ENDÜSTRİYEL HİT

VAOFF!...
İSTE GERÇEK BİR
ROKÇU DURUŞU...
RAKÇI DEĞİL, HAFİF
O İLE A ARASI ROKÇI
BUNLAR HALA
İNCE MESELELER
ESKİME YOK BU
KONU DA.. SU ENSTÜRÜ
MANA HAKIM DURU
SA DİKKAT EDELİM..
BEN
GENETİK
OLARAK
SOYLU BİR
ROKÇUYUM

VE DOSTUM.. 27 YASINDAN GÜN ALDIĞIN
BU KİP AKSAMİ BİTTİ BU
HİKAYE ARTIK.. LÜTFEN,
AMA LÜTFEN BASTIRMAYA
ÇALIŞTIĞIN GEÇMİŞİ
SON KEZ HATIRLA...

HENÜZ BU YAZ.. TATİL KÖYÜNDE, BARDA
SÖYLEDİĞİN O İLMİLİ İNGİLİZCE PARÇA
LARDAN HOŞLANAN BİRİ ÇIKIP GİDEK
KEN ON DOLAR
BAHŞİŞ UZATTI

BARDA OTURAN İNGİLİZ
KIZIN KARŞISINDA HÇTE
ROKÇU OLMAYA ÖZENME-
DEN.. SAHTE SAHTE
ONUN KÜLTÜRÜNE
YALTAKLANARAK
ÖYKÜNÜREN...

... KAPTIN O ON DOLAR...
VE NE DEDİN HATIRLA 'SAĞOL
ABİ', DEDİN.. BUNU SÖYLEDİN BİR
KEZ.. BİR KÜLTÜR DİLENCİSİ
GİBİYDİN. VE BU GÖÇÜK YAŞTA
DEĞİL HENÜZ GEÇEN YAZ
SERGİLEDİĞİN SEFİL BİR
DAVRANIŞTI..

NASIL OLUYOR
DA HER GE-
CE BİR
ROK
KLASİĞİ
YAZABİLE
CEĞİNİ
DÜŞÜNÜ
YORSUN
?

YA
SOLİST
?

ZAVALLI.. ÇOCUKLUĞUNDA
SAPLANIP KALMIŞTI
ESCİNSELLİK

İGES Dİ
GEBİNE
JAYDIN
OU LİDİL
DİRENDİ A
MY LİDİL
CAYNA
GÖÖÖP
A SFD
GSSS

NE ÇIKAR
TUM
İDOLLER
ESCİNSEL
DEĞİLMİY
Dİ?...
BİR ÇOK
LİNLİ
ROKÇU
GİBİ..

DAVRANIŞLARINA CESARET
VEREN AVRUPALI MESLEKTAŞ
LARI DEĞİLDİ GERÇEKTE..

BARDA BİR ALMANLA
TANIŞMIŞ.. İBNELİĞİYLE
KARIŞIK SÖZÜMÖNÜ
KARMAŞIK SANATÇI
KİŞİLİĞİNİ RESMİLEŞTİR
MEKTEN BİR ZARAR
GELMEZ DİYE
DÜŞÜNÜMÜŞTÜ...

O GECE HER TARAFIGI
KIPKIRMIZI O ALMANI A
VEREREK YAŞAMINDA
BİR RENK
OLUN
İSTEMİŞTİ.

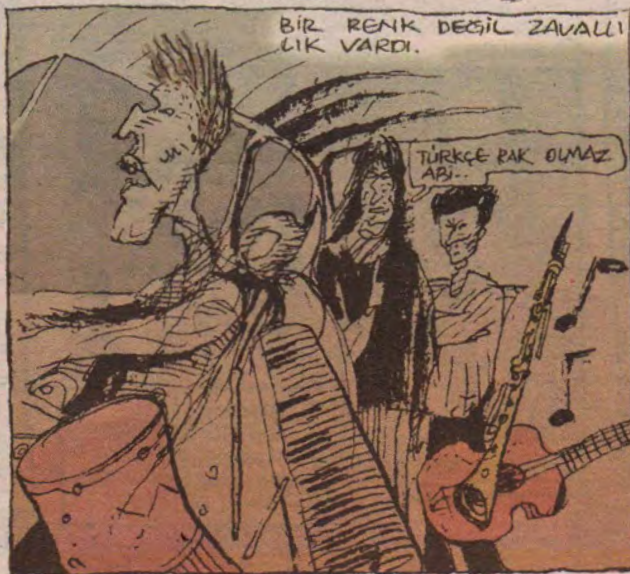

TABİİ BİR
ELTON JOHN
OLAMADI YADA
FREDDY MERCURY
O ALMANLA
DÜZÜSMEK
MÜZİKAL
KARİYERİ
NE DEĞİL
ÇOCUKLUĞU
İLE İLGİLİ
REZİL
SAPLANTILA
RINA EL
ATMA
İHTİYACINA
YARA
MIŞTI

SONUĞTA
HEMEN
HERŞEYE
TÖNBE
ETTİ..
AMA
BOZULDU

YAŞAMLARINDA MÜZİKAL

BİR RENK DEĞİL ZAVALLI
LIK VARDI.

TÜRKÇE RAK OLMAZ
ABİ..

NOTA BİLMEZLERDİ..

BİR MÜZİK GRUBU
NU OLUSTURACAK
OLUMLU YA DA
OLUMSUZ BİR
TABAN YOKTU
ORTADA

BİT

10 yılı aşkın bir süredir sizlerle birşeyleri paylaştığım Grup Perişan'ı çizmeye birkaç hafta ara veriyorum... Bu süre içinde yazılarımla sizlerle birşeyleri paylaşmayı uygun buluyorum...

SAÇLARINIZ KEMERİMİ SÜSLEYECEK

ŞİMDİ HERŞEY YENİ BAŞLIYOR

TV'de yayınlanan "Cumhuriyet'in Hayalleri" adlı belgeseli izleyeniz var mıdır. İki hafta önce şansa 2-3-4. bölümlerini izledim. Şanseseri izledim çünkü bu tip programların duyurusu pek yapılmaz... Sulu zırtlak çadır tiyatrosu örnekleri medya sirkimizde boy gösterir ki kaliteye pek yer kalmaz haliyle...

Bu programda Cumhuriyet'in ilk döneminde yaşayan aydınlar o günleri anlatıyorlardı. Yo öyle aklınıza her daim anlatılan masallar gelmesin, öylesi hamasi gardropcuların anlatıkları değildi bunlar. Devlet sanatçılığını reddeden ressam, gazeteci, yazar, halkbilimci Fikret Otyam, tiyatro sanatçısı Nejdet Mahfi Ayrıl, Sumerolog Muazzez İlmiye Çığ, Turgut Özakman ve daha nice Cumhuriyet aydını... Onların yaşadıkları ve anlatıkları Devrimci Cumhuriyet günleriydi...

Onların anlatıklarına o eski resimler eşlik ediyordu. Köylere kadar ulaşan eğitim ateşinden nasibini alan köylü çocukları keman çalıyor. Halkı tümüyle kapsayan halkevleri, kısacası büyük bir aydınlanma hareketi.

Doğudan doğan güneşin ortalığı berraklaştırdığı yıllar. İşte o yılları besleyen tambağımsızlık ideali ve itici gücü kültür.

18 Nisan'da bir hazin seçimi daha yaşadık. Oy veren de, vermeyen de Mustafa Kemal'in partisinin barajı aşamamasından üzüntü duydu. Cumhuriyet'in temellerini oluşturan simgesiyle CHP Meclis'te yer almayacak. Aslında ilkeleriyle varolmasını bir kurtuluş olarak gördüğüm bu partinin, bugünkü haliyle erimesine sevindim bile diyebilirim. 'Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu' diyorsunuz kuşkusuz.

Neredeyse yirmi kusur yıldır, bir iki insan dışında bir yakınlık kuramadığım bir partidir. Öyle ki her zaman iç gıcıklayıcı yanı vardır benim için... Bazı kereler o Altı Ok simgesinin bile anlamını yitirmesinden korkardım. Her zaman o Altı Ok'un gerekli ehil ellere verilip, hakeden bir başka partinin (tabi ki DSP falan değil) amblemi olmasını bile düşünmüştüm.

Zaten son 10 yıldır CHP'yi ele geçirenler Altı Ok'un varlığını dan bile rahatsız olmuşlardı. Altı Ok'un üçünün atılması, isminin değiştirilmesi bile önerilmişti. Merdivenlerden Ricky Martin melodisi ile inmeyi imaj harikası sayan zihniyetler, Tony Blair hayranlığını öne çıkararak tarihsel kimliği yok edecekti.

50 yıldır süren karşı devrimin ürettiği sağ Özalist politikaların zeminini oluşturan 12 Eylül darbesi CHP'yi ismen silmeye çalıştıysa da halkın yüreğinden çıkaramadı. Buna karşın topluma sıngalanan metafizik etkilerle oportünist çizgiler siyasetimize egemen oldu. Bütünyle 12 Eylül sonrasına baktığımızda sol artık sağın diliyle konuşmaya başlayacaktı.

Şimdi seçim darbesinden sonra yeni sol ile Altı Ok hesaplaşması başladı. Mayıs ayındaki kurultayda ne sonuç çıkar bilmiyorum ama pek birşey değişeceğini sanmıyorum. Bildiğim birşey varsa CHP'nin özünü oluşturan Altı Ok'un değerleri hep dışarda bırakıldı. Şimdi hiç bir aklı evvel de çıkıp "İkinbinlere geliyoruz, eski fikirler zamanını tamamladı" demesin sakın. Bir yanda sağ, Küçük Amerikancı, DP geleniğine sıkı sıkıya bağlanırken; Sol'un devrimci yönünü yitirmesi gerçekten acıklı. Bu acıklı tablonun sonucu populist örnekler ne acıdır ki nice değerli fikir adamlarını dışarda bırakacaktır.

Bu andan itibaren yepyeni bir dönem başlıyor. Ucuz populizmin dışına çıkılarak halkçı, devrimci, yurtsever, laik, devletçi, cumhuriyetçi yanlara sahip çıkılmalı. Tarihin birikimi içinde "değişmeyen tek şey değişimin ta kendisidir" sözünü gerçek anlamına oturarak "sürekli devrimcilik" ilkesini hakim kılarak, 50 yıldır süren karşı devrimin önüne dikilmek zorunludur. Bunların hepsi aydınlık yarınlara isteyen

halkın ışığı. İşte bu ışığı görmeyenler ya da populist etkilerle Yeni Dünya Düzeni'nin güdümüne giren oportünist polititacılar bitiş noktasına gelmiştir. Biten aslında bunlardır yoksa Altı Ok'da şekillenen aydınlanma değildir... Maskeli balonun bittiğinin resmini görüyoruz, şimdi sırada çürüyüşten dirilişe geçişi sağlayacak kültürel birikimin zamanı başlıyor. Tipki bitiş anında Anadolu'dan doğan Kuvayı Milliye ruhundaki başlangıç gibi...

BE HEY EFENDİLER! BUNCA PİSLİĞİNİZİ BİR KUMAŞ PARÇASI KAPATIR MI?

Meclise en sonunda türban şovunu soktular. Bütün sorunlar bitmişcesine teve'lerin canlı bağlantısına takılı kaldık... Çekirdeklerimizi çitlatıp, demli çaylarımızı yudumlayıp, merakla bekledik. "Türban ile mi gelecek, türbansız mı?" Bir çok yerde bahisler bile oynanmıştır hani.

Ve beklenen an gelmişti. Sakallı zevat pışmış kelle misali sırtırken, meclise endam ediyordu bayan Türban. O'na eşlik eden de Küçük Amerikancı Nazlı Leydi idi... Kendileri Demokrat Parti geleneğinin temsilcisi olmanın gururuyla Cumhuriyet Devrimlerini yerle yoksan etmek için öncüllükteydi.

Eh hani 50 yıl öncesi başlayan hür teşebbüscü karşı devrimin mîmarları "Siz istesenz hilafeti bile getirirsiniz" derken, bir yandan da "biz odunu koysak bu halk seçer" demeleri boşuna değilmiş doğrusu. Karşı devrimciler bir bez parçasını meclise sokabilmişlerdir.

Hepimiz şaşırık bir anda türbanla T.B.M.M.'ye de girdiler. Neredeyse 50 yıldır süren karşı devrimci gürhün bayrak dikmesi gibiydi bu. Şaşkınlığımız bir yana bu sürece bir günde gelmedik. 50 yıl öncesi işbirlikçi sağ kadroların Küçük Amerika olma sevdası ile körüklenen gericiilik, 80'lerden sonra tarihsel kimliğinden koparılan (uzaklaştırılan) içi başaltılmış sol (maskeli) kadroların da hiyanetiyle bugünlere gelecekti.

Tavizler, ödünlerle sığ sağ politikaların oyuncağı olup tarihsel kimliğini yitiren sosyal demokrat politikacılar, belki de yüzyıl öncesi bilimsel sosyalistlerin yaptığı yargıyı kanıtlıyorlardı: Kapitalizmin yedek lastiği... Yedek lastik olmak için özelleştirme masasına uyuldu, özgülleşme adına gericiğe start verdiler, uzlaşma adına emek ekensin! Sınıfsal politikalarından vazgeçip bölgesel kimliklere ya da mezheplere takıldılar. Halkçılıktan uzaklaşıp popülizme bulundılar.

Ve bugün karşı devrim bayrağını Devrimci Cumhuriyet'in Millet Meclisine dikiliyor. Pek şaşacak birşey yok.

Mercümek olayını hafıza kaybızımız eseri unuttuk... Şimdi de Akbil yolsuzluğu çıkıverdi. O çok bi dindar belediyenin içinde naylon faturalar, trilyonlar cebellezi... Ama gene de yıkılmadık ayaktaız... Çak bir baş parmak havada selamı utanmaksızın...

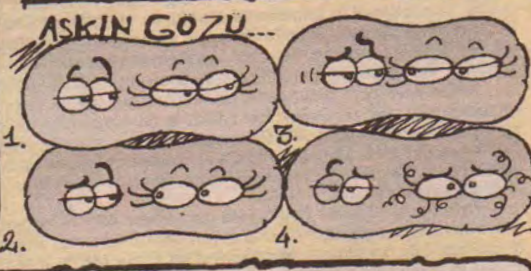
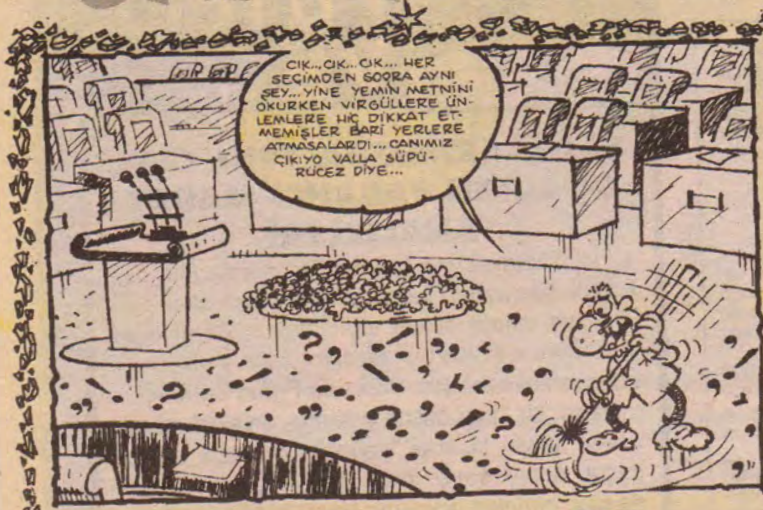
Sorunlar yumağı dolu ülkede pis pis sırttan yüzler ve türban şov... Osmanlı'nın 700. yılı kutlu olsun!

Bu türban şovu izlerken sağın güllerinden pek ses çıkmıyordu. O sözümona cumhuriyetçi merkez sağdan ses seda yoktu. O gün tek protesto soldan geliyordu. Susmuştu sağın gülleri... Ve tarih bir kez daha yazdı: Gericiğe karşı tek adres sol'du... Gericiikle ayakta duran ser

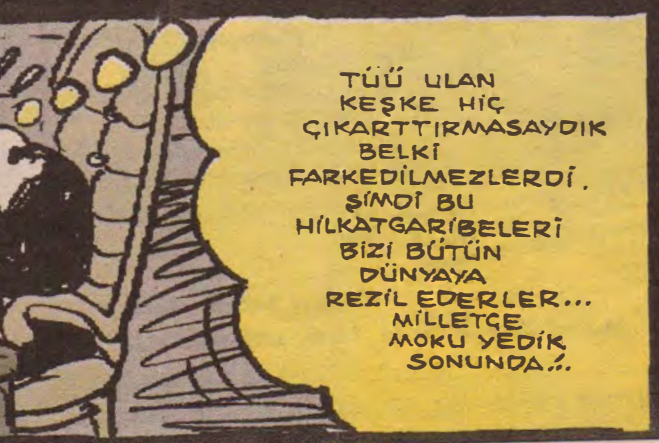
Cam kırıkları.....

HAKAN SELİK

camkirkilari@yahoo.com

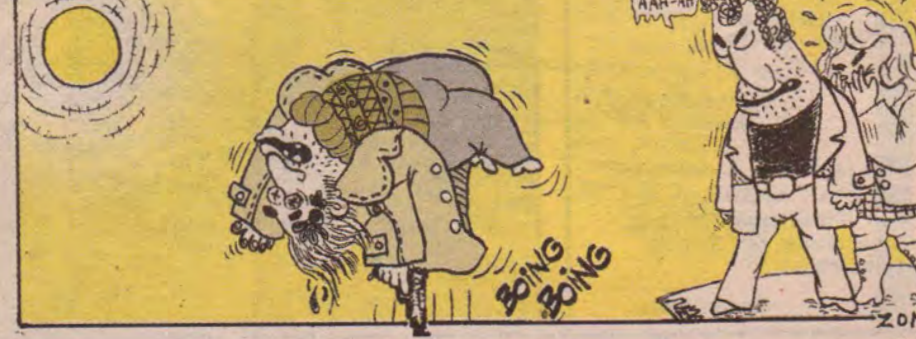
Raka Raka Rak Vüv Dırak

TÜÜ ULAN KEŞKE HİÇ ÇIKARTTIRMASAYDIK BELKİ FARKEDİLMEZLERDİ. ŞİMDİ BU HİLKATGARİBELERİ BİZİ BÜTÜN DÜNYAYA REZİL EDERLER... MİLLETÇE MOKU YEDİK SONUNDA...

NIYET NEYDİ AKİBET N'OOLDU?

Umut Sarıkaya

ALPAY ERDEM ZEMİN MEKANİĞİ

ANDAC'ın BÖYÜK MACERALARI

%100 bayan= andaç gürsoy

BİR DELİYLE ARAMDAKİ TEK FARK BENİM DELİ OLMAMAMDIR. (S. Dali)

O BİR RADİKAL

Bazen kendimi insanlara uzak hissediyim. Ne konuşsam, ne yazsam, ne düşünsem, ne hissetsem, ne hissetsem, ne hissetsem...

"İşte ordalar" dedi gönlüne. İşte gülyorlar beni anlamıyorlar ben bu kulaklara göre değilim. Gözlerimle konuşmayı öğrenmeliyim. İçin kulaklarını mı patlatmalıyım? Düm... belek gibi valz mi dönmeli? Yoksa yalnız kekelemeye mi inanıyorlar?..

Ülkeler hep sirk çadırları gibi gelir bana show yapanlar, eğitilmiş hayvanlar, garip yaratıklar ve seyirciler vardır (çerçerinde...)

Rüyalarımda transeksüellerin ayaklarını görürüm... Yüksek topuklu ayakkabıları var gibidir ama ayakları çıplaktır.

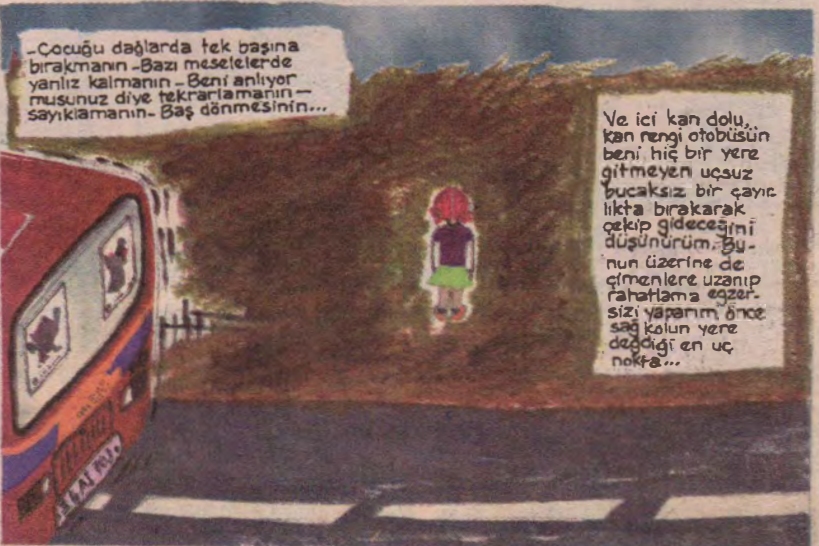
*Hayatta her şeyin bir kararı vardır — Bu otobüslerde uyuklamanın —

Taşıtta uyuduğum zamanlar

—Ayrılmanın—
—Unutmanın—
—Bilmiyorum demenin—

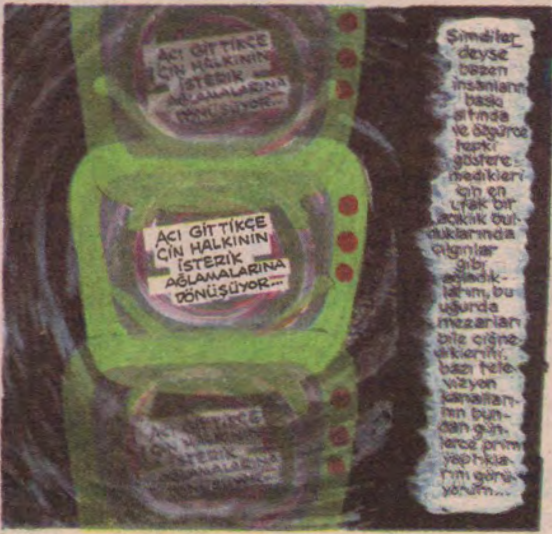
Uyandığımda benim dışımda herkesin ölmüş olduğunu...

—Çocuğu dağlarda tek başına bırakmanın—Bazı meselelerde yalnız kalmanın—Beni anlıyor musunuz diye tekrarlamanın—sayıklamanın—Baş dönmesinin...

Ve içi kan dolu, kan rengi otobüsün beni hiç bir yere gitmeyen uçsuz bucaksız bir çayır lıkta bırakarak çekip gideceğini düşünürüm. Bunun üzerine de çimenlere uzanıp rahatlama egzersizi yaparım önce sağ kolun yere değdiği en uç nokta...

*Yanık saraylar/Sevim Burak (Biraz değiştirdim...)

ACI GİTTİKÇE ÇİN HALKININ İSTERİK AĞLAMALARINA DÖNÜŞÜYOR...

Simdiler deyse beşen insanları basık sırtında ve öğürde hepki medikleri çin en ufak bir dokunularda çığırır gibilerim, bu uğurda mezarları bile çığırır, bazı televizyon kanallarından bunları görürüm, yavaş yavaş gözümün...

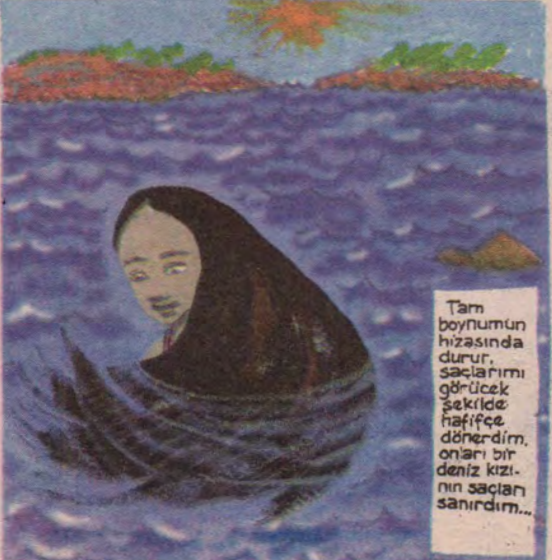
Rüyalarımda doğuştan renkli saçlı (kırmızı, mor...) Çocuklarımın olduğunu görüyorum, onlar bizim gibi siyah-beyaz değil...

Eskiden saçım uzunken...

Yazın denize girdiğimde, Hiç bir insanı görmiycek şekilde suya girer...

Tam boyumun hizasında durur, saçlarımı görücek şekilde hafifçe dönerdim, onları bir deniz kizinin saçları sanırdım...

VE BU DENİZ KIZI HERKESE SIRTINI DÖNÜP ALIP BAŞINI GİDERDİ. KİMSENİN VARLIĞINA İNANMIYACAKI KADAR ÖZGÜRDÜ...

Simdi saçlarım kısa o vakit daha bir müddet buradayım...